

ANG

Bayan

Pahayagan ng Partido Komunista ng Pilipinas
Pinapatnubayan ng Marxismo-Leninismo-Maoismo

Ispesyal na Isyu
Nobyembre 9, 2009
www.philippinerevolution.net

Ang sosyalismo ay minamarapat ng krisis ng kapitalismo

Pahayag sa ika-20 anibersaryo ng pagbagsak ng Berlin Wall

Ni Prof. Jose Maria Sison

Tagapangulo, International Coordinating Committee
International League of Peoples' Struggle

Mula nang bumagsak ang Berlin Wall noong Nobyembre 9, 1989, lalo pang lumalim ang krisis ng pandaigdigang sistemang kapitalista. Dinaranas nito ngayon ang pinakamalubhang krisis mula noong Malaking Depresyon (Great Depression) noong dekada 1930. Ang kasalukuyang krisis ay tinatawag na "Mas Malaking Depresyon" ng ilang komentaris-ta sa usapin ng mga epekto niyon sa trabaho at kabuhayan ng mga manggagawa at mamamayan ng daigdig.

Matapos lumitaw bilang kaisa-isang *superpower* sa mundo makaraang bumagsak ang dating Soviet Union, ang US mismo ay binabayo ng malubhang krisis at isinasama nito ang mundo sa lalo pang paglubog. Ipina-ngangalandakan ng mga imperyalista at mga propagandista nila kung paano binaluktot ng burukrasya ng estado ang halaga at paglikha ng halaga sa ekonomya ng mga sosyalistang estado at mga modernong rebisyunistang rehimen.

Sa iba't ibang antas, lahat ng bansa sa mundo ngayon ay nayayanig sa krisis na

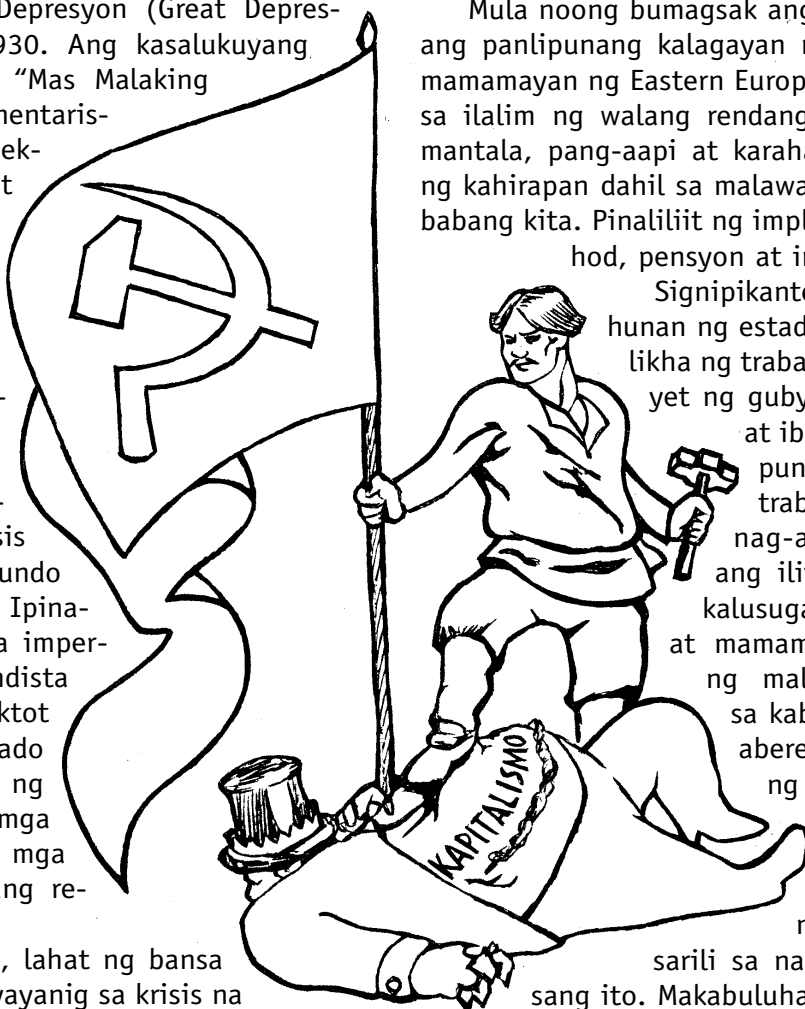
ibinunsod ng walang rendang kasibaan ng pribadong negosyo sa ilalim ng islogang "globalisasyon ng malayang pamilihan" na kinatatangian ng nakalululang akumulasyon ng napakalaking kayamanan ng oligarkiya sa pinansya at mga monopolyong kapitalista sa pamamagitan ng walang lubay na sobrang pagsasamantala sa mga manggagawa, manipulasyon sa pinansya at hibang na paglikha ng kathang-isip na kapital.

Mula noong bumagsak ang Berlin Wall, bumulusok ang panlipunang kalagayan ng mga manggagawa at mamamayan ng Eastern Europe at dating Soviet Union sa ilalim ng walang rendang kapitalistang pagsasamantala, pang-aapi at karahasan. Lumala ang antas ng kahirapan dahil sa malawakang disempleyo at mababang kita. Pinaliliit ng implasyon ang halaga ng sahod, pensyon at impok na salapi.

Signipikanteng lumiit ang pamumuhunan ng estado sa produksyon at paglikha ng trabaho. Dumaos ang badyet ng guberno para sa edukasyon at iba pang serbisyong panlipunan. Hirap makakuha ng trabaho ang mga may pinag-aralan at lumalaganap ang iliterasiya. Nagugulpi ang kalusugan ng mga manggagawa at mamamayan, na nagbubunsod ng malnutrisyon, bumabansot sa kabataan at nagpapaikli sa abereyds na tagal ng buhay ng mamamayan.

Lumaki ang bilang ng mga batang nakatira sa lansangan at pinababayaang tumayo sa

sarili sa napakalamig na mga bansang ito. Makabuluhang porsyento ang idina-

mi roon ng mga nagpapakamatay. Ang kalagayan ng mga batang lansangan at ng buong lipunan ay pinasasahol pa ng kasalukuyang krisis sa pinansya at ekonomya.

Makikita sa iba't ibang paraan ang galit at diskuntento ng mga manggagawa at mamamayan ng Eastern Europe at dating Soviet Union. Nagiging popular at lumalakas sa mga pambansang halalan ang mga partido ng Kaliwa. Nagsasalita ang mga manggagawa at mamamayan laban sa mabilis na pag-iibayo ng pag-sasamantala, pang-aapi at karahasan ng malaking burgesya.

Ipinapakita ng sunud-sunod na mga sarbey na ang pakiramdam ng mamamayan ay lalo silang nalulubog sa kahirapan at lalo silang nadidismaya at nagagalit sa kapitalismo at mga di natutupad na pangako nito. Sa paghagupit ng kasalukuyang krisis sa ekonomya at pinansya, may lumalaganap na interes at pag-aaral sa mga akdang Marxista at progresibo. Sinasagot ito ng mga imperyalista at mga lokal na naghaharing uri sa pamamagitan ng paglilihis ng pansin ng mga manggagawa at mamamayan mula sa makauring pakikitunggali at anti-imperyalistang pagkakaisa sa pamamagitan ng pagpapalaganap ng di pagkakasundo at galit batay sa sobinismo, rasismo, etnosentrismo at dogmatismo sa relihiyon.

Wala na ang Comecon. Ngunit lahat ng bansang pinagharian ng mga rebisyunista ay mahigpit nang saklot ngayon ng pandaigdigang sistemang kapitalista na kontrolado ng US at nakasadlak sa gusot ng pinakagrabeng krisis pang-ekonomya mula noong Malaking De-

presyon. Ang krisis ay nagbubunsod ng pasismo at mga gerang agresyon. Higit pang kumitid at umigting ang puwang para sa kumpetisyon ng mga imperyalista ngayong kasali na ang Russia at China bilang malalaki't makapangyarihang kalahok.

Wala na ang Warsaw Pact. Ngunit pinalawak ang NATO upang maisama ang mga bansang pinagharian noon ng mga rebisyunista sa Eastern Europe, hanggang sa hangganan ng Russia. Karamihan sa mga bansang pinagharian noon ng mga rebisyunista ay potensyal na pagusbungan ng pasistang panunupil at mga agresibong gera tulad ng ipinamalas ng marahas na pagkalanag ng Yugoslavia sa serye ng mga gerang isinulsol ng mga imperyalista at mga gerang kinasangkutan ng Chechnya at Georgia. Nagpapakat ang NATO ng mga mersenaryong pwersa mula sa mga bansang pinagharian noon ng mga rebisyunista tungo sa malalayong bansa tulad ng Iraq at Afghanistan.

Ang krisis ng monopolyong kapitalismo ay nagdudulot ng papatinding pagdurusa sa mga manggagawa at mamamayan ng mundo. Minemenos ng mga multilateral na ahensyang kontrolado ng mga imperyalista ang pandaigdigang kagutuman sa pag-uulat na isang bilyong tao lamang ang nagugutom sa mahigit anim na bilyong populasyon. Sinasabi nilang ito ang pinakamalaking bilang ng mga nagugutom sa kasaysayan, at gayon ding bilang ang dumaranas ng malnutrisyon.

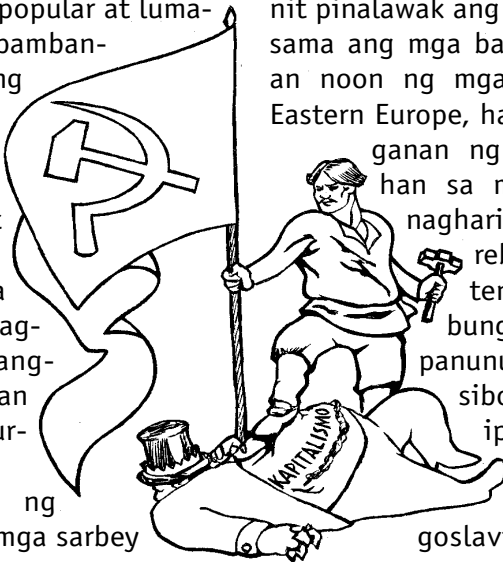
Lulubha pa ang sitwasyong ito dahil tinatayang liliit pa ang pandaigdigang produksyong pang-ekonomya ngayong taon, sa unang

pagkakataon makalipas ang Ikalawang Digmaang Pandaigdig. Ang pagkitid ng empleyo ay tinatayang tatagal pa nang walong taon. Madaragdagan ng daan-daang milyon ang mga taong nabubuhay sa kulang \$2 kada araw. Milyun-milyong manggagawa at magsasaka sa mga ekonomyang neokolonyal ang lubhang tinatamaan ng lumiliit na demand para sa mga produktong pangkonsumo, malamanupaktura at hilaw na materyales.

Ang mga manggagawa at mamamayan ng mundo ay naglulunsad ng iba't ibang ligal at iligal na anyo ng organisadong aksyon para tutulan ang mga kontra-mamamayang patakaran ng imperyalismo. Ang mga internasyunal na pagtitipon ng mga monopolyong kapitalista, ng oligarkiya sa pinansya at mga puno ng imperyalistang estado ay nagiging pagkakataon para sa mga malawakang protesta ng galit na mga manggagawa at mamamayan sa pinagdarausan ng pulong at sa iba't ibang bansa. Inilalantad at tinutuligsa ng mga bansang naggigiit ng pambansang kasarinlan ang mga dikta at patakarang ipinapataw ng mga imperyalista.

Nagpapatuloy at lumalakas ang mga armadong rebolusyon para sa pambansang kalayaan at demokrasya sa Pilipinas, Colombia, India, Peru at Turkey. Naglulunsad ng armadong paglaban ang mamamayan ng Iraq at Afghanistan laban sa pananakop at pangongolonya ng US sa kanilang bansa. Lalakas at susulong ang mga armadong anyo ng pakikibaka bunsod ng pagtindi ng krisis ng monopolyong kapitalismo.

Mula nang bumagsak ang Berlin Wall, dumanas ng papalubhang kalagayang pang-ekonomya at panlipunan ang mga manggagawa at mamamayan ng Eastern Europe, dating Soviet Union at buong mundo. Tinitingnan nila ang monopolyong kapitalismo bilang isang buktot at

bangkaroteng sistema na sumasalanta sa mga produktibong pwersa ng mundo at matinding nagpapahirap sa mamamayan.

Ginagatungan ng monopolyong kapitalismo ang paghahangad ng mamamayan ng sosyalismo. Hanga't umiiral ang imperyalistang pang-aapi at pagsasamantala, lalaban ang mamamayan para sa pambansa at panlipunang kalayaan. Ganap na kasinungalingan ang sinasabing dulo na ng kasaysayan ang monopolyong kapitalismo. Ang lubos na pagkabangkarote ng monopolyong kapitalismo at ang paghantong nito sa mas makahayop pang mga anyo ng pandarambong at agresyon ay nagtutulak sa mamamayan na lumaban para sa kanilang mga karapatan at para sa maliwalas na sosyalistang kinabukasan.

Hinihimok ang mga manggagawa at mamamayan ng mundo na magpunyagi sa pakikibaka para sa tunay na sosyalismo laban sa monopolyong kapitalismo na sakmal ngayon ng pinakamalubhang krisis mula noong Malaking Depresyon noong dekada 1930. Nagiging marapat para sa sangkatauhan ang sosyalismo bunsod ng krisis ng pandaigdigang sistemang kapitalista.

Taliwas sa sinasabi ng mga imperyalista at mga propagandista nila na bumagsak na ang sosyalismo noong 1989, ang pagbagsak ng Berlin Wall ay nangahulugan ng pagbagsak ng mga modernong rebisyunistang rehimen sa dating Soviet Union at Eastern Europe at kaganapan ng panunumbalik ng kapitalismo. Iyon ang kinalabasan ng rebisyunistang pagkakanulo sa sosyalismo na sinimulan ni Khrushchov noong 1956 at tinapos ni Gorbachov noong 1989-91.

Ang kasaysayan ng mga sosyalistang bansa mula nang magtagumpay ang mga Bolshevik sa Rusya noong 1917 hanggang 1956, at mula nang itatag ang People's Re-

public of China hanggang 1976 ay nagpamalas ng malalaking igpaw sa pagsusulong ng kalagayang panlipunan, pang-ekonomya, pampolitika, pangkultura at pandepensa ng mga manggagawa at mamamayan sa naturang mga bansa. Naigpawan ang kahirapan, kagutuman, kawalan ng trabaho at ang kalupitan ng pagsasamantala at pang-aaping umiral bago magtagumpay ang sosyalistang rebolusyon. Nakamit ang malalaking tagumpay sa sosyalistang konstruksyon at rebolusyon sa kabila ng mga gerang agresyon, blokeyong pang-ekonomya at militar at subersyon ng mga imperyalista.

Lahat ng malalaking tagumpay ng sosyalismo ay binaligtad ng pananaig ng modernong rebisyunismo sa mga sosyalistang bansa at iba pang lugar. Dahan-dahang tinibag ang mga pagsulong sa kalagayan ng mga manggagawa at mamamayan at pinanumbalik ang mga anyo ng pagsasamantala, pang-aapi at kahasang umiral noong bago magrebolusyon. Sampu ng mga sindikatong kriminal sa tinaguriang malayang pamilyan, ang modernong rebisyunistang malaking burgesya ay nagpakabundat sa burukratikong katiwalian at nagbuhay-mayaman, habang ang mga manggagawa at mamamayan ay dumaranas ng pagkaunti ng pagkain, trabaho, ipong salapi at serbisyong panlipunan.

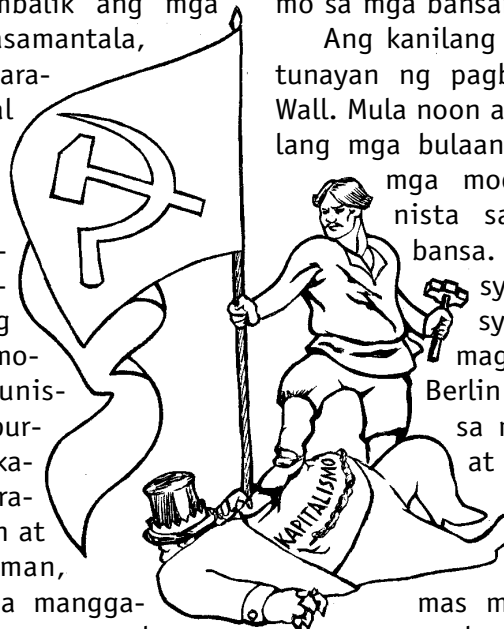
Nang magpuyos at mag-umpisang maggiit ng reporma ang mga manggagawa at mamamayan, nagpataw ng matinding pampolitikang panunupil ang mga naghaharing rebisyunistang rehimen. Partikular

sa Eastern Europe at East Germany, ang gayong kalagayan ay gumatong sa mga malawakang protesta na humantong sa pagbagsak ng Berlin Wall noong 1989. Mapayapang bumitiw sa kapangyarihan ang mga rebisyunistang rehimen sa Eastern Europe at dating Soviet Union at binigyang-daan nila ang ligalisasyon ng kanilang mga nakurakot, ang lantarang panunumbalik ng kapitalismo at ang garapalang pribatisasyon ng mga ari-arian ng estado.

Mula nang maghari si Nikita Khrushchov sa Soviet Union, modernong rebisyunista na ang turing ng mga tunay na proletaryong rebolusyonaryo sa mga naghaharing rehimen sa Soviet Union at mga tagasunod nitong estado sa Eastern Europe, na sosyalista sa salita ngunit kapitalista sa gawa. Nataya na nila na hindi magtatagal ay harap-harapan nang lalantad ang kapitalismo sa mga bansang ito.

Ang kanilang pagtaya ay pinatunayan ng pagbagsak ng Berlin Wall. Mula noon ay lumantad na bilang mga bulaang komunista ang mga modernong rebisyunista sa naturang mga bansa. Modernong rebisyunismo, hindi sosyalismo, ang bumagsak kasabay ng Berlin Wall at nagsadlak sa mga manggagawa at mamamayan ng dating Soviet Union at Eastern Europe sa mas mapandambong at mas marahas pang paghahari ng lantarang kapitalismo. Ang sosyalismo ay nauna nang uk-ukin, tibagin at wasakin ng mga rebisyunista.

Mula 1989 hanggang kasalukuyan, walang lubay na inuulit-ulit ng imperyalismo at mga bayarang propagandista nila sa masmidya at akademya ang kanilang linya ukol

sa pagbagsak ng Berlin Wall. Pinalalabas nilang sosyalista ang mga rebisyunistang rehimen at ipinangangalandakan nila na ang pagbagsak ng mga rehimeng iyon ay nangangahulugan ng kabiguan ng sosyalismo at pagtatapos ng kasaysayan sa kapitalismo at demokrasyang liberal.

Ipinamamarali nila bilang simula ng kaunlaran at demokrasya ang pag-alpas mula sa monopolyong kapitalismo ng estado na pinaghaharian ng mga rebisyunista tungo sa mas masahol na lantarang kapitalismo. Ngunit walang katulad ang mga imperyalistang kapangyarihan sa paninira sa monopolyong kapitalismo sa pamamagitan ng kanilang walang rendang pandarambong at mga gerang agresyon at ng paulit-ulit at papalubhang krisis.

Ang mga manggagawa at mamamayan ng mundo ay ipinaailalim sa papatinding pagsasamantala, pang-aapi at karahasan at naitutulak para lumaban, magsikap para sa pambansa at panlipunang kalayaan at maghangad ng sosyalismo. Ang kasalukuyang krisis, na likha ng patakarang neoliberal na “globalisasyon” na ikinukumpas ng US sa nakaraang tatlong dekada, ay nag-uudyok sa mamamayan na makibaka para sa sosyalismo.

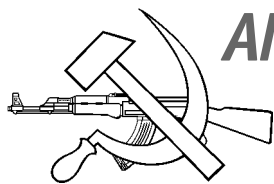
Patuloy na lumulubog sa krisis ang pandaigdigang sistemang kapitalista. Sinasalanta nito ang mga trabaho at kabuhayan ng mga manggagawa at mamama-

yan ng mundo. Ang bigay-hilig na paggasta sa pondong publiko para sagipin ang malalaking bangko at korporasyon sa industriyang militar ay lumilikha ng mas malalaki pang bula. Tiyak na puputok ang mga ito at magbubunsod ng mas matarik pang pagsahol ng krisis.

Ang US at mga imperyalistang alyado nito ang lumikha sa pandaigdigang krisis sa pinansya at ekonomiya, nagsadlak sa mundo sa pang-ekonomyang depresyon at nagpalala at nagpalalim sa mga kalagayan para sa terorismo ng estado at mga gerang agresyon

Ang pagsasama ng monopolyong kapitalismo ng estado at ng monopolyong kapitalismo sa mga imperyalistang bansa ang puno’t dulo ng walang kaparis na lawak ng pagkasalanta ng mga produktibong pwersa sa pamamagitan ng mapandambong na mga anyo ng pribadong pagkakamal ng tubo at pribadong akumulasyon, kabilang ang walang pakundangang paglikha ng kathang-isip na kapital.

Nasa panahon tayo ng modernong imperyalismo at proletaryong rebolusyon. Natatanaw ang paglala pa ng krisis sa ekonomya, panlipunang kaguluhan, terorismo ng estado at mga imperyalistang gerang agresyon. Ito ang mga obhetibong kalagayan para sa pagsulong ng mga rebolusyonaryong kilusan para sa pambansa at panlipunang paglaya sa pamumuno ng uring manggagawa. AB

ANG

Bayan

Pahayagan ng Partido Komunista ng Pilipinas
Pinapatnubayan ng Marxismo-Leninismo-Maoismo

Ispesyal na Isyu
Nobyembre 9, 2009
www.philippinerevolution.net

Ang sosyalismo ay minamarapat ng krisis ng kapitalismo

Pahayag sa ika-20 anibersaryo ng pagbagsak ng Berlin Wall

Ni Prof. Jose Maria Sison

Tagapangulo, International Coordinating Committee
International League of Peoples' Struggle

Mula nang bumagsak ang Berlin Wall noong Nobyembre 9, 1989, lalo pang lumalim ang krisis ng pandaigdigang sistemang kapitalista. Dinaranas nito ngayon ang pinakamalubhang krisis mula noong Malaking Depresyon (Great Depression) noong dekada 1930. Ang kasalukuyang krisis ay tinatawag na "Mas Malaking Depresyon" ng ilang komentaris-ta sa usapin ng mga epekto niyon sa trabaho at kabuhayan ng mga manggagawa at mamamayan ng daigdig.

Matapos lumitaw bilang kaisa-isang *superpower* sa mundo makaraang bumagsak ang dating Soviet Union, ang US mismo ay binabayo ng malubhang krisis at isinasama nito ang mundo sa lalo pang paglubog. Ipina-ngangalandakan ng mga imperyalista at mga propagandista nila kung paano binaluktot ng burukrasya ng estado ang halaga at paglikha ng halaga sa ekonomya ng mga sosyalistang estado at mga modernong rebisyunistang rehimen.

Sa iba't ibang antas, lahat ng bansa sa mundo ngayon ay nayayanig sa krisis na

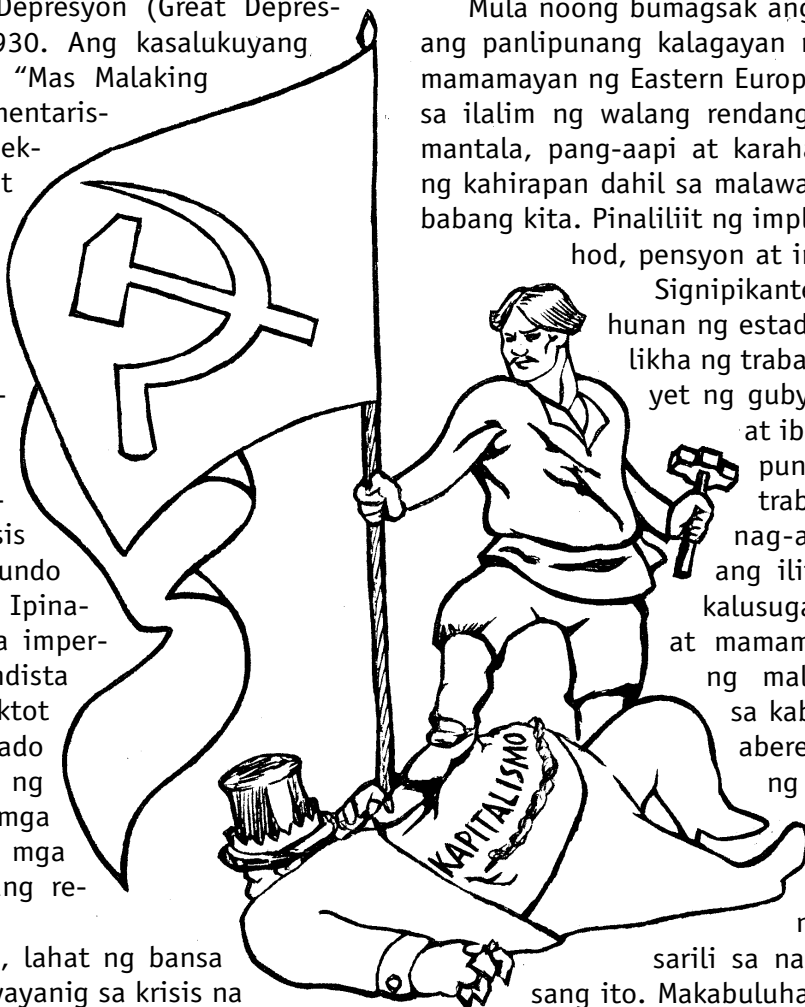
ibinunsod ng walang rendang kasibaan ng pribadong negosyo sa ilalim ng islogang "globalisasyon ng malayang pamilihan" na kinatatangian ng nakalululang akumulasyon ng napakalaking kayamanan ng oligarkiya sa pinansya at mga monopolyong kapitalista sa pamamagitan ng walang lubay na sobrang pagsasamantala sa mga manggagawa, manipulasyon sa pinansya at hibang na paglikha ng kathang-isip na kapital.

Mula noong bumagsak ang Berlin Wall, bumulusok ang panlipunang kalagayan ng mga manggagawa at mamamayan ng Eastern Europe at dating Soviet Union sa ilalim ng walang rendang kapitalistang pagsasamantala, pang-aapi at karahasan. Lumala ang antas ng kahirapan dahil sa malawakang disempleyo at mababang kita. Pinaliliit ng implasyon ang halaga ng sahod, pensyon at impok na salapi.

Signipikanteng lumiit ang pamumuhunan ng estado sa produksyon at paglikha ng trabaho. Dumaos ang badyet ng guberno para sa edukasyon at iba pang serbisyong panlipunan. Hirap makakuha ng trabaho ang mga may pinag-aralan at lumalaganap ang iliterasiya. Nagugulpi ang kalusugan ng mga manggagawa at mamamayan, na nagbubunsod ng malnutrisyon, bumabansot sa kabataan at nagpapaikli sa abereyds na tagal ng buhay ng mamamayan.

Lumaki ang bilang ng mga batang nakatira sa lansangan at pinababayaang tumayo sa

sarili sa napakalamig na mga bansang ito. Makabuluhang porsyento ang idina-

Mga instruksyon sa paglilimbag

1. Ang **sinundang pahina**, na eksaktong kopya ng pahina 1 maliban sa mas mapusyaw ang *masthead* o *logo* ay para sa mga gumagamit ng *mimeo machine* o naglilimbag sa paraang *v-type*. Idinisenyo ito para hindi madaling makasira ng istensil.

2. Pag-*print* sa istensil:

- a) Sa *print dialog*, i-check ang **Print as image**
- b) Alisin ang *check* sa **Shrink oversized pages to paper size**
- k) I-click ang **Properties**
- d) I-click ang **Advanced**
- e) Tiyaking naka-set sa **100%** ang **Scaling**
- d) Ituloy ang pag-*print*

3. Hinihikayat ang mga kasama na ipaabot sa patnugutan ng *AB* ang anumang problema kaugnay ng paglilimbag sa pamamagitan ng *v-type*. Magpadala ng *email* sa angbayan@yahoo.com